

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/204/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202933
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2513202933.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a sudcov JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpenej splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému: O. T., nar. XX. V. XXXX, bytom A. XX, o 1.248,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 9. decembra 2014 č. k. 12C/69/2013-61, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti veci samej, v časti týkajúcej sa úroku z omeškania 0,024% denne zo sumy 236,76 eur od 14. marca 2010 do 15. februára 2013 m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania 0,024% denne zo sumy 236,76 eur od 14. marca 2010 do 15. februára 2013, a to v mesačných splátkach po 10 eur, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s splnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej napadnutej časti zamietajúcej časti veci samej a v časti trov konania rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 236,76 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne od 16. februára 2013 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 40 eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením niektorej splátky riadne a včas sa stáva zročným celé plnenie; II. vo zvyšku žalobu zamietol a III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na Hlavu 5 § 1 a § 8, Hlavu 7 § 3 a § 6, Hlavu 13 § 3 a § 4 úverových podmienok žalobkyne, § 2 písm. e), § 3 ods. 1 a ods. 2, § 4 ods. 1, 2 a 5 ZoSÚ (zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. decembra 2007); § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 a 4, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 a § 544 ods. 1 a 2 O. z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31. decembra 2007); § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 16. februáru 2013; § 160 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); vecne dôvodnosťou žaloby žalobkyne v časti žalovanej pohľadávky v rozsahu 236,76 eur s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne, počítaným z tejto sumy od 16. februára 2013 do zaplatenia, z dôvodu preukázania existencie povinnosti žalovaného vrátiť žalobkyni zostatok

nesplateného úveru v sume 236,76 eur, ako rozdielu medzi čerpaným úverom vo výške 1.659,70 eur a vrátenou sumou úveru v sume 1.422,94 eur (1.659,70 eur - 1.422,94 eur = 236,76 eur), to všetko na základe úverovej zmluvy č. 3701159739 zo 7. februára 2007 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom spolu s uplatneným úrokom z omeškania (vo výške nižšej ako bol prípustný úrok z omeškania určený zákonom, vyhoviec požiadavke žalobkyne na priznanie úroku z omeškania až od 16.2.2013 t. j. dňa nasledujúceho po vypracovaní žaloby, napriek skoršiemu omeškaniu so splatením úveru); v časti zvyškového zamietnutia žaloby jej nedôvodnosťou, považujúc žalobkyňou poskytnutý spotrebiteľský úver na základe citovanej úverovej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu povinných náležitostí zmluvy o úvere uvedených v ust. § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) ZoSÚ, ako aj neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute uvedeného v Hlave 14 v § 3 a v § 4 úverových zmluvných podmienok žalobkyne pre ich nečitateľnosť (z dôvodu drobnosti použitého písma), nejasnosť a neurčitosť a v konečnom dôsledku aj ich neakceptovateľnosť pre nedodržanie zákonom požadovanej písomnej formy takejto dohody, vyhodnotiac námietku premlčania vznesenú žalovaným za nedôvodnú pre včasnosť podania žaloby žalobkyňou na súd (teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty). Zohľadniac finančnú situáciu žalovaného, tomuto na jeho žiadosť a so súhlasom žalobkyne uložil povinnosť priznané peňažné plnenie vykonať v splátkach po 40 eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa príslušného mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 2 O. s. p. a vecne prevažným pomerom úspechu žalovaného v spore, ktorému však náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že v súvislosti s konaním mu žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti veci samej (s výnimkou zamietnutia nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty 6,90 eur) a v časti rozhodnutia o trovách konania (výrok II. s uvedenou výnimkou a výrok III. rozsudku) podala včas odvolanie žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie v napadnutej časti a vrátenie veci súdu prvého stupňa, alternatívne navrhla jeho zmenu vyhovením žalobe aj v takejto časti, dôvodiac, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, považujúc úverovú zmluvu a všeobecné obchodné podmienky ktoré sú jej súčasťou za platné, uzatvorené v zákonom požadovanej písomnej forme, ktoré neobsahujú žiadne neprijateľné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Súdu prvého stupňa vytkla nesprávnosť jeho záveru o nedôvodnosti žaloby v časti uplatnených úrokov pre v úverovej zmluve chýbajúci údaj o ročnej úrokovej sadzbe z dôvodu, že v čase uzatvárania zmluvy so žalovaným ZoSÚ neukladal povinnosť v úverovej zmluve uvádzať výšku úrokovej sadzby. V tejto súvislosti ďalej poukázala na to, že v úverovej zmluve je uvedený údaj o výške ročnej percentuálnej miere nákladov (26,20%), okrem toho ZoSÚ v jeho znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy nepovažoval úver za bezúročný a bez poplatkov v prípade absencie dohody o ročnej úrokovej sadzbe. Výšku úroku považovala za dohodnutú v ust. § 3 Hlavy 1 všeobecných úverových podmienok a ust. § 1 Hlavy 5, ale najmä v bode 32 úverovej zmluvy, v zmysle ktorých výšku úroku bolo možné zistiť ako rozdiel súčiny výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru, ktorým výpočtom potom bolo možno dospieť k záveru, že celková výška úroku z úveru predstavuje sumu 43.528 Sk. Údaje uvedené v úverovej zmluve žalovanému ako spotrebiteľovi umožňovali posúdiť výhodnosť úveru s porovnateľnými úvermi v danom čase poskytovanými na finančnom trhu bankovými i nebankovými subjektmi a slobodne sa rozhodnúť, či uzavrie úverovú zmluvu. Okrem toho konečná výška úveru bola určená v kolonke 32 úverovej zmluvy pomenovanej ako „KONEČNÁ VÝŠKA ÚVERU“, z ktorej bolo po prepočte uvedenom vo všeobecných podmienkach možné dospieť k zisteniu výšky úrokovej sadzby. V tejto súvislosti ďalej poukázala na to, že predmetný bod úverovej zmluvy obsahuje aj údaj o konečnej výške úveru t.j. o sume ktorú v konečnom dôsledku žalovaný zaplatí za poskytnutie peňažných prostriedkov. Pokiaľ ide o úrok z omeškania žalobkyňa namietala, že súd prvého stupňa jej bezdôvodne nepriznal uplatnený (v žalobe označený ako kapitalizovaný) úrok z omeškania za obdobie od 14. marca 2010 do 15. februára 2013, pričom v tejto časti svoje rozhodnutie žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Žalovaný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobkyne sa nevyjadril.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 O. s. p. vec v medziach odvolania žalobkyne (v zamietajúcej časti veci samej okrem zamietnutia nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty 6,90 eur a tiež v časti trov konania) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania (pretože tu síce šlo aj o vec samu, na druhej strane tu ale nebola potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho súdu si nevyžiadal ani žiadny

dôležitý verejný záujem), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne v časti týkajúcej sa úroku z omeškania zo sumy 236,76 eur za obdobie od 14. marca 2010 do 15. februára 2013 je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v takejto časti nie je vecne správny a je potrebné ho zmeniť (§ 220 O. s. p.), čo však neplatilo o zostávajúcej odvolaním napadnutej časti zamietajúcej časti veci samej a o rozhodnutí o trovách prvostupňového konania, nakoľko v tejto časti bol napadnutý rozsudok vecne správny a bolo dôvodné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.). Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 23. februára 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p.).

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie nároku žalobkyne na zaplatenie úrokov z úveru a úrokov z omeškania (s výnimkou úrokov z omeškania právoplatne priznaných vo vyhovujúcej časti veci samej), teda nárokov žalobkyne, ktoré jej neboli súdom prvého stupňa priznané ako plnenia z úverovej zmluvy č. 3701159739 zo 7.2.2007 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom.

Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy ktoré vznikli pred 1. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 2 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby pôžičky alebo v inej právnej forme a podľa písm. b) práve citovaného ustanovenia zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa odseku 2 písm. a) citovaného ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie úšľých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť a podľa ods. 5 práve citovaného ustanovenia od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z obsahu žalobkyňou predloženej úverovej zmluvy odvolací súd obdobne ako súd prvého stupňa zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje platnú dohodu o výške úroku, o poplatkoch a zmluvných pokutách. Obsahuje síce údaj o počte splátok (úver je potrebné splatiť v 72-tich splátkach) a výške mesačnej splátky, ktorá je vymedzená len sumou 1.299 Sk avšak tieto údaje sú v zmysle vyššie citovaných povinných náležitostí úverovej zmluvy nedostatočné, nakoľko z nich nie je možné zistiť výšku úroku a poplatkov, ani to v akom rozsahu je v dohodnutej splátke zahrnutá splátka istiny úveru, prípadne v akom rozsahu splátka zahŕňa splátku úrokov a iných poplatkov účtovaných žalobkyňou v súvislosti s úverom. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia ZoSÚ a to ustanovenie § 4 ods. 2 písm. a). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok splátok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke úverov poskytovaných veriteľmi na finančnom trhu a zároveň, aby sa zabránilo veriteľom požadovať od dlžníkov plnenia, na ktoré nemajú právny nárok. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že výška úroku je dohodnutá v bode 32 zmluvy „KONEČNÁ VÝŠKA ÚVERU 93.528 Sk“ odvolací súd dodáva, že odporujúcim zákonu (vyššie citovaným ustanoveniam ZoSÚ) je aj zahrnutie všetkých úrokov a poplatkov súvisiacich s úverom pod pojem „konečná výška úveru“ (v prejednávanej veci táto predstavuje podľa úverovej zmluvy sumu 93.528 Sk), pretože takýto postup zo strany veriteľa je zavádzajúci, nakoľko navodzuje pre spotrebiteľa dojem, že predmetom úveru - teda samotného dočasného požičania finančných prostriedkov boli aj úroky a poplatky z úveru, čo však nie je pravdou a takéto tvrdenia spôsobujú jej nezrozumiteľnosť. Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že dohoda o úroku je súčasťou všeobecných zmluvných podmienok žalobkyne, ktoré obsahujú bližšie výkladové pravidlá pre určenie výšky úroku z úveru odvolací súd dodáva, že na takúto odvoláciu námietku nebolo možné prihliadnuť, nakoľko za neplatnú bolo potrebné vyhodnotiť inkorporačnú doložku (doložku včleňujúcu všeobecné obchodné podmienky žalobkyne do úverovej zmluvy) obsiahnutú v úverovej zmluve, pre spôsob ktorý žalobkyňa zvolila na takéto dojednanie a to použité písmo, kedy samotná úverová zmluva (obsahujúca základné práva a povinnosti zmluvných strán z nej plynúce) je vyhotovená väčším písmom, ako prehlásenie (nachádzajúce sa v spodnej časti úverovej zmluvy) o tom, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti

Home Credit Slovakia a. s. a že dolu podpísaný klient (žalovaný) svojim podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s týmito úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné a považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Obdobne výrazne menším a voľným okom nečitateľným písmom sú vyhotovené aj samotné úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s.. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že už takéto vyhotovenie časti zmluvy a všeobecných obchodných podmienok spôsobilo absolútnu neplatnosť takýchto právnych úkonov, z ktorých potom zmluvným stranám nevznikli žiadne práva a povinnosti. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na doterajšiu súdnu prax ktorá už v minulosti vyhodnotila zapracovanie dohody o úroku z úveru do všeobecných obchodných podmienok (ktoré dokonca spotrebiteľ - v tomto prípade žalovaný ani len nepodpísal), ako aj používanie tak drobného písma, ako aj jeho formy, ktoré je prakticky voľným okom nečitateľné, ako použila žalobkyňa na vyhotovenie časti úverovej zmluvy a obchodných podmienok k nej sa viažucich (v spotrebiteľských zmluvách) za nekalú obchodnú praktiku odporujúcu dobrým mravom. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že voľným okom nečitateľná veľkosť písma je neprijateľnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy, ale tiež klamlivou obchodnou praktikou, pri ktorej ide o tzv. klamlivé opomenutie. Ak sú informácie poskytnuté takouto nečitateľnou a neprehľadnou formou, má to ten dôsledok, ako keby spotrebiteľovi neboli poskytnuté vôbec. Konanie žalobkyne je v rozpore s dobrými mravmi, je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie.

Pokiaľ ide o zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 14. marca 2010 do 15. februára 2013 odvolací súd dodáva:

Žalobkyňa si v žalobe ako príslušenstvo žalovanej istiny 1.248,68 eur uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne (8,76% ročne) a to od 14. marca 2010 do zaplatenia a to samostatne vyčíslený za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru (14. marca 2010) do spracovania žaloby (15. februára 2013) v sume 318,59 eur a od 16. februára 2013 (určený percentuálne) vo výške 0,024 % denne počítaný zo žalovanej sumy až do zaplatenia. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v konaní bolo nesporným, že žalobkyňa úver zosplatnila ku dňu 13. marca 2010, ktorým dňom vznikla žalovanému povinnosť z úveru získané finančné prostriedky vrátiť, ktorú povinnosť si žalovaný nesplnil.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá O. z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní a podľa ods.2 práve citovaného ustanovenia ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 14. marca 2010 (deň vzniku omeškania žalovaného so splatením peňažného dlhu) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola ku dňu omeškania žalovaného so splatením úveru (14.3.2010) vo výške 1% a tak zákonný úrok z omeškania predstavoval výšku 9% ročne.

Nakoľko žalovaný po zosplatnení úveru zostatok dlhu vo výške 236,76 eur žalobkyni nezaplatil, s plnením dlhu sa dostal do omeškania už od 14.3.2010 a pokiaľ mu súd prvého stupňa nepriznal úrok z omeškania zo sumy 236,76 eur za obdobie od 14.3.2010 do 15.2.2013 a v takejto časti žalobu zamietol, jeho rozhodnutie v takejto časti nebolo vecne správne, preto odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. v časti úroku z omeškania počítaného zo sumy 236,76 eur a žalobkyni priznal z tejto sumy aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 0,024% denne aj za obdobie od 14. marca 2010 do 15. februára 2013 (čo predstavuje ročný úrok 8,76%, teda úrok nižší ako maximálne prípustný podľa zákona) tak, ako si to táto uplatnila v žalobe, z rovnakých dôvodov ako súd prvého stupňa jej umožnil jeho zaplatenie v splátkach v súlade s ust. § 160 ods. 1 O. s. p.. V zostávajúcej napadnutej zamietajúcej časti rozsudku a v časti trov prvostupňového konania rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods.1 a 2 O. s. p. potvrdil, stotožňujúc sa s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa v takejto časti a konštatujúc správnosť ním uvedených dôvodov.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O. s. p. a žalovanému, majúcemu vo veci opäť prevažný úspech náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.